

Universitätsbibliothek Wuppertal

**DIONYSII || LAMBINI MON-||STROLIENSIS RE-||GII
PROFESSORIS,|| IN || Q. HORATIVM FLACCVM EX FIDE
ATQVE || AVCTORITATE COMPLVRIVM LIBRORVM
MANV-||scriptorum à se emendatum, et aliquoties
recogni-||tum, ...**

Horatius Flaccus, Quintus

Frankfurt/Main, 1577

Ode 10: In Mævium

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1066)

A runt eum, & ipse exercuit eas. Virg. Æneid. 3. nate Iliacis exercite fatis. de Syrtibus diximus supra ad Od. 2.2. lib. 1.

AVT FERTVR INCERTO MARI] erat, nesciens quo in sinu, quæve in regione maris nauiget.

CAPACIORES AFFER HVC, &c.] affer maiores calices, vt bibamus liberalius. sic faty. 7. lib. 2. Et calices poscunt maiores: quod Græci dicunt, αἰπὴν μείζους, subaud. κύλικας. Athenæus li. 2. αἰπὴν ποσ δὲ τὸ ζεαμματικὸν Λεωνίδου μείζον ποτήριον, &c. M. Tul. aut lib. acc. 1. sit sermo inter eos, & inuitatio, vt Græco more biberetur. hospes hortatur. poscunt maioribus poculis. ad quem locum annotat Alcon. Pædianus, poscunt, id est, prouocant. sed mihi videtur hoc quoque loquendi genus à Græcis expressum. sic enim loquuntur. αἰπὴν πείν μεγάλην κύλικα: id est, poscere bibere, seu potum maiore poculo. Athen. lib. 15. ὅτι τὸ ποτὶς ὁ ἄλτιανός ἦται πείν μεγάλην κύλικα. post hæc Vlpianus, poscebat vt biberet maiore poculo. & ita Plaut. in Rudente. Neptunus magnis poculis hac nocte cum inuitauit.

B VEL, QVOD FLV. NAVS. COËRC.] quæ obrem vinum Cæcubum dicatur hinc vim habere nauisæ coercendæ, ex ijs, quæ supra ad Od. 2.0. lib. 1. de hoc vino annotauimus, intelligere licet, nempe esse πικρὸν, id est, sensum pungere, ac ferire. nam, quæ pungunt, mordentque ac feriunt sensum, ea nauisæ sedant.

CVRAM, METVM QVE, &c.] sup. Od. 7. lib. 1. nunc vino pellite curas. Iam de hoc genere loquendi soluere metum, & soluere curam, diximus ad Od. 12. lib. 1.

LYÆO SOLVERE] alludit ad Græcum nomen Lyæi, id est, Bacchi: quod ductum est à verbo λύειν, id est, soluere: interpretatioque nominis est. sic M. Tull. pro Roscio Amerino alludens ad Chryfogoni Sillæ liberti nomen, Venio nunc ad illud nomen aureum Chryfogoni. Idem Philip. 11. Lyfidicum ipsum Græco verbo, qui omnia iura dissoluit.

IN MÆVIUM.

Ode 10.

Naufragium ei precatur.

M Ala soluta nauis exit alite,
Ferens olentem Mæuium.
Vt horridis vtrumque verberes latus,
Auster memento, fluctibus.
Niger rudentes Eurvs inuerso mari,
Fractosque remos differat.
Insurgat Aquilo, quantus altis montibus
Frangit trementeis ilices.
Nec sidus atra nocte amicum appareat:
Qua tristis Orion cadit.
Quietior nec feratur equore,

Quam Graia victorum manus:
Cum Pallas vsto vertit iram ab Ilio
In impiam Aiæcis ratem.

O, quantus instat nauitis sudor tuis,
Tibique pallor luteus,
Et illa non virilis eiulatio,
Preces & auersum ad Iouem:
Ionius vdo cum remugiens sinus,
Noto carinam ruperit.
Opima quod si præda curuo littore
Porrecta mergos iuueris:
Libidinosus immolabitur caper,
Et agna tempestatibus.

MALA ALITE] malo auspicio, sup. Od. 15. lib. 1. mala ducis ani domum, Quæ multo repetet Gracia milite. ἀπαγοίω ὄρνιθι. Mæuius poetæ inepto, & odioso nauigationem aduersam exoptat. Seruius & Porphyrio eundem esse putant, quem Virgilius oderat, vt apparet ex Palæm. Qui Bauium non odit, amet tua carmina Mæui: ad quem versum etiam hunc locum affert Seruius.

OLENTEM] tatriodoris hominem: qui odor ex alis exsistit, sed non in omnibus æque grauis: in rufis, in edacibus, in immundis, atque illotis plerumque intolerabilis. naforum pestem appellat Catullus, vt alibi dicemus.

VT HORRIDIS VTRVMQVE VERBERES LATVS, &c.] optate in nauigationem incommodam, atque aduersam, vt dicebamus, denique naufragium.

NIGER RUDENTEIS EURVS] Nigrum Eurum dixit fortasse, quia tempestates, & fluctus excitat. lege annot. ad illum locum, nigris æquora ventis, Oda 5. lib. 1.

RUDENTEIS] Virg. lib. 3. Æn. stridorque rudentum, rudentes, funes sunt nautici, seu nauales. **F**

INVERSO] concitato, agitato. sed in voce inuerso maior vis inest. significat enim mare ita esse concitatum, vt inuersum videatur.

DIFFERAT] diuersos ferat, dissipet. supra Od. 5. huius libri. insepulta membra differat lupi. Terent. Adelph. miseram me, differor doloribus. Idem in Andria. Orationem sperat inuenisse se, Qua differat te. Lucret. lib. 2. Scintillisque agere ac late differre fauillam. Plaut. in milite glor. nempe vt affimulem me amore istius differri. Itaque quemadmodum hinc Horat. remos differat, sic Virgil. Æn. 1. Franguntur remi, dixit.

SIDVS AMICVM] φίλον, gratum, optatum, salutare: nempe Castor, & Pollux, vt supra Od. 12. libri 1.

NEC SIDVS ATRA, &c.] Virgil. lib. 1. Æneid. celo nox incubat atra. sic describit aduersam tempestatem, & naufragium Apollon. lib. 2. ἄρσε δὲ κύμα κεκληθῶς προῖησι: κίλαρη δ' ἔρανον ἀχλὺς ἄμπερον, ἔδρανη ἄσρα διαγίγαι φαίνετ' ἰδέσθαι Εὐνεφέων, σκαπὸν εἰς δὲ

A εις δὲ πρὸς ἄνεμος ἠρήρηται. id est, fluctum autē excitauit ventos euocans: atra autem nubes cælum occupauit, neq; vsquam lucida sidera apparebant, vt per nubis cerni possent, aer autem caliginosus increbruerat. Sed omnium, mea quidē sententia, optimē Virg. lib. 1. *Æn. Vna Eurvsq; Notvsq; ruunt, creberg; procellis Africus, &c.*

TRISTIS ORION] (Virg. lib. 1. *Ænci. nimbosus Orion.*

TREMENTEIS ILICES] sup. paullo audacius dixit *trementeis Verbere ripas*, Oda 27. lib. 3.

QUIETIORE] placatiore, tranquilliore, sedatiore.

QVAM GRAIA VICTORVM MANVS] quā Græci victores, qui vel omnes ferē naufragio perierunt, vel magnis tempestatibus iactati, longisq; erroribus circumacti, vix tandem nudi, & egentes in patriam redierunt. Agamemnon autem tot periculis terra, mariq; defunctus, ab Ægisto & Clytemnestra vxore interfectus est.

B IN IMPIAM AIACIS RATEM] Aiakis Oileij, Ajax Oilei filius Locrus plerisq; Græcis conuictoribus suis Troia excissa calamitati, & exitio fuit, propterea quod Cassandram Mineræ supplicem in eius templo stuprauerat: quo facinore Dea offensa dicitur etiam oculos auertisse. Itaq; reuertentibus Græcis, iamq; Eubœæ vicinis, tantos fluctus, tantasque tempestates excitauit, vt complures naufragio perierint. Neptunus autē, cum ille ad vada Gyraa saluus delatus esset, dixissetque se dijs inuitis seruatum esse, periculumq; effugisse, eam vocem tam impiam indignè ferens, faxum Gyraum, cui ille insidebat, dirupit, ac discidit: quo facto præcipitem illum in medios fluctus exturbauit. auctor Hom. *Ὀδυσσ. δ. Καὶ νῆκεν ἐκφυγε κῆρα, καὶ ἔχθρομένος περ Ἀθλῶν, Εἰ μὴ ῥαφφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μὲν ἀάσθη. Φῆρ' ἀέκηπθε ἄνφυκεῖν μέγα καίτμα θαλάσσης. Τὸ δὲ Ποσειδάων μετὰ ἔκλυεν ἀυδήσαντες. Αὐτὴν ἔπειτα πείλαινα ἔλκον χερσὶν σβαρήσιν, Ηλασε γυροῖσιν πέτρην, ὅπο δ' ἔραθεν αὐτῆν, Καὶ τὸ μὲν αὐτῆν μείνει, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντω, Τῷ δ' Αἴας τῷ πρῶτον ἐφύσσομενος μὲν ἀάσθη, Τὸν δ' ἐφόρει κ' ἔποντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.*

C O, QVANTVS INSTAT NAVITIS, &c.] *Ἐποσσοφῆ* ad Mæuium quantum (inquit) sudabunt nauæ tui in ea, quæ tibi impendet, tempestate? quantum tu pallebis?

PALLOR LVTEVS] pallor lutidus, fuluus, crocei, vel aurei coloris, vt Catull. ad Luuent. *Hosps in aurata pallidior statua?*

EIVLATIO] fletus muliebris. M. Tull. de legib. 2. *Cælius lessum quasi lugubrem eiulationē esse dicit se suspicari.* Idem Tusc. 2. *eiulatus ne mulieri qui de concessus: & hic nimirū fletus est, quem XII. Tabula in funeribus vetant adhiberi.* Horat. Od. 16. hoc lib. inf. *Vos quibus est virtus, muliebrē tollite luctū.*

AVERSVM] minus audientem preces, vt sup. Od. 2. lib. 1. *minus audientem Carmina Vestam?*

VDO NOTO] humido Austro, sic Virg. lib. 1. Georg. *quid cogitet humidus Auster.*

REMVGIENS] iterum, atq; iterum murmurans, tralatio est à bobus, vt Od. 10. lib. 3. *Audis quo strepitu ianna, quo nemus Inter pulchra situm te Et remugiat Ventis?*

D OP. QVOD SI PR. CVRVO LITT. &c.] Quod si tu naufragio perieris, & corpus tuum in litus eiectum, præda mergis fuerit, libidinosus, &c. *iuueris* autem non *iuuerit* esse legendum peruincunt libri manuscripti: duo Vatic. Iann. Faer. Nicotiani, Russardini duo. Nonnulli tamen habent, vt vulgati, *iuuerit.*

LIB. IMMOL. CAP. ET AGN. TEMP.] caper Baccho potius solebat immolari, vt annot. sup. ad Od. 8. lib. 3. *album Libero caprum.* interdū etiam tempestatibus: & item agna, eaque nigra. Virg. *Ænci. 5. Treis Eryci vitulos, & tempestatibus agnam, Cedere deinde inbet.* Idem li. 3. *Nigram hyci pecudem, & ephyris felicibus albam.* Aristoph. *βαλ. Ἀρν. ἀρνὰ μάλαναι παῖδες ἐξενέγκασιν, Τριφῶς γὰρ οὐκ οὐραίνεν τῶν ἀσθενέων ἄρτα:* id est, Agnam, agnam nigram pueri efferte: Nam typhon exsistere incipit.

AD PETTIVM:
Ode II.

E Se amore captum, non posse ad versus facientos operam, studiumue conferre.

PETTI, nihil me, sicut antea, iuuat
Scribere versiculos,
Amore perculsum graui:
Amore, qui me, præter omncis, expetit
Mollibus in pueris,
Aut in puellis vrere.

Hic tertius december, ex quo destiti
Inachia furere,
Siluis honorem decutit.

Heu me, per urbem (nā pudet tāti mali)
Fabula quanta fui?
Conuiuiorum & pœnitet:

F In queis amantem languor, & silentium
Arguit, & latere
Petitus imo spiritus.

Contraq; lucrum nil valere candidum
Pauperis ingenium
Querebar applorans tibi,

Simul calentis inuerecundus deus
Feruidiore mero
Arcana promorat loco.

Quod si meis inæstuet præcordijs
Liberabilis, vt hæc
Ingrata ventis diuidat

Fomenta, vulnus nil malum leuantia:
Desinet imparibus